

AVTAL MELLAN
KONUNGARIKET SVERIGES REGERING
OCH
KONUNGARIKET SAUDIARABIENS REGERING
FÖR UNDVIKANDE AV DUBBELBESKATTNING OCH
FÖRHINDRANDE AV SKATTEFLYKT BETRÄFFANDE SKATTER
PÅ INKOMST OCH PÅ FÖRMÖGENHET

Konungariket Sveriges regering och Konungariket Saudiarabiens regering, som önskar ingå ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet, har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

Detta avtal tillämpas på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

Artikel 2

Skatter som omfattas av avtalet

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst och på förmögenhet som påförs för en avtalsslutande stats, dess politiska underavdelningars eller lokala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst och på förmögenhet förstås alla skatter som tas ut på inkomst eller på förmögenhet i dess helhet eller på delar av inkomst eller förmögenhet, däri inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom, samt skatter på värdestegring.

3. De skatter på vilka detta avtal tillämpas är:

a) i Konungariket Saudiarabien:

1) Zakat, och

2) inkomstskatten, innefattande skatten på naturgasinvesteringar, (i det följande benämnd ”saudisk skatt”);

b) i Sverige:

1) den statliga inkomstskatten,

2) kupongskatten,

3) den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta,

- 4) den särskilda inkomstskatten för utomlands bosatta artister m.fl.,
- 5) den kommunala inkomstskatten, och
- 6) den statliga förmögenhetsskatten,
(i det följande benämnd ”svensk skatt”).

4. Avtalet tillämpas även på skatter av samma eller i huvudsak likartat slag, som efter undertecknandet av avtalet tas ut vid sidan av eller i stället för de skatter som anges i punkt 3 i denna artikel. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska meddela varandra de väsentliga ändringar som gjorts i deras skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder annat, har vid tillämpningen av detta avtal följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) ”Konungariket Saudiarabien” avser Konungariket Saudiarabiens territorium, även inkluderande det område utanför territorialhavet över vilket Konungariket Saudiarabien utövar suveräna och jurisdiktionella rättigheter såvitt avser dess havsområden, havsbotten och dess underlag samt naturtillgångar i enlighet med dess lagstiftning och folkrättens regler,

b) ”Sverige” avser Konungariket Sverige och, när uttrycket används i geografisk betydelse, innefattar Sveriges territorium, Sveriges territorialhav och andra havsområden över vilka Sverige i överensstämmelse med folkrättens regler utövar suveräna rättigheter eller jurisdiktion,

c) ”en avtalsslutande stat” och ”den andra avtalsslutande staten”, avser Konungariket Saudiarabien eller Sverige, beroende på sammanhanget,

d) ”person” inbegriper fysisk person, bolag och annan sammanslutning,

e) ”bolag” avser juridisk person eller annan som vid beskattningen behandlas såsom juridisk person,

f) ”företag i en avtalsslutande stat” och ”företag i den andra avtalsslutande staten” avser företag som bedrivs av en person med hemvist i en avtalsslutande stat,

respektive företag som bedrivs av person med hemvist i den andra avtalsslutande staten,

g) ”internationell trafik” avser transport med skepp eller luftfartyg som används av ett företag i en avtalsslutande stat, utom då skeppet eller luftfartyget används uteslutande mellan platser i den andra avtalsslutande staten,

h) ”behörig myndighet” avser:

1) såvitt avser Konungariket Saudiarabien: finansdepartementet, representerat av finansministern, eller dennes befullmäktigade ombud,

2) såvitt avser Sverige: finansministern, dennes befullmäktigade ombud eller den myndighet åt vilken uppdras att vara behörig myndighet vid tillämpningen av detta avtal,

i) ”medborgare” avser:

1) fysisk person som har medborgarskap i en avtalsslutande stat,

2) juridisk person, handelsbolag eller annan sammanslutning som bildats enligt den lagstiftning som gäller i en avtalsslutande stat.

2. Då en avtalsslutande stat tillämpar avtalet vid någon tidpunkt anses, såvida inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket har vid denna tidpunkt enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal avser uttrycket ”person med hemvist i en avtalsslutande stat”:

a) person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av domicil, bosättning, bolagsbildning, plats för företagsledning eller annan liknande omständighet och innefattar också denna stat, dess offentligrättsliga organ eller institutioner, politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, samt

b) juridisk person som bildats enligt lagstiftningen i en avtalsslutande stat och som generellt är undantagen från beskattning i denna stat samt är grundad i och administreras i denna stat antingen:

1) i uteslutande religiöst, välgörande, utbildningsfrämjande eller vetenskapligt syfte, eller

2) för att tillhandahålla pensioner till anställda enligt en pensionsplan.

Detta uttryck inbegriper emellertid inte person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källa i denna stat eller för förmögenhet belägen där.

2. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms hans hemvist på följande sätt:

a) han anses ha hemvist endast i den avtalsslutande stat där han har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande. Om han har en sådan bostad i båda avtalsslutande staterna, anses han ha hemvist endast i den avtalsslutande stat med vilken hans personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena),

b) om det inte kan avgöras i vilken avtalsslutande stat han har centrum för sina levnadsintressen eller om han inte i någondera avtalsslutande stat har en bostad som stadigvarande står till hans förfogande, anses han ha hemvist endast i den avtalsslutande stat där han stadigvarande vistas,

c) om han stadigvarande vistas i båda avtalsslutande staterna eller om han inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses han ha hemvist endast i den avtalsslutande stat där han är medborgare,

d) om han är medborgare i båda avtalsslutande staterna eller om han inte är medborgare i någon av dem, ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. Då på grund av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel annan person än fysisk person har hemvist i båda avtalsslutande staterna, ska de behöriga myndigheterna söka avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse. De behöriga myndigheterna ska därvid beakta att platsen för den verkliga ledningen är en av de huvudsakliga faktorerna.

Artikel 5

Fast driftställe

1. Vid tillämpningen av detta avtal avser uttrycket ”fast driftställe” en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket ”fast driftställe” innefattar särskilt:

- a) plats för företagsledning,
- b) filial,
- c) kontor,
- d) fabrik,
- e) verkstad, och
- f) gruva, stenbrott eller annan plats för utvinning av naturtillgångar.

3. Uttrycket ”fast driftställe” innefattar även:

a) plats för byggnads-, anläggnings-, monterings- eller installationsverksamhet och verksamhet som består i övervakning i anslutning därtill men endast om verksamheten pågår längre tid än sex månader, och

b) tillhandahållandet av tjänster, inklusive konsulttjänster, av ett företag genom anställda eller annan personal som anlitas av företaget för sådant ändamål, men endast om sådan verksamhet pågår (avseende samma eller sammankopplade projekt) inom en avtalsslutande stat under en tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt överstiger 183 dagar inom en tolv månadersperiod.

4. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel anses uttrycket ”fast driftställe” inte innefatta:

a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av företaget tillhöriga varor,

b) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,

c) innehavet av ett företaget tillhörigt varulager uteslutande för bearbetning eller förädling genom ett annat företags försorg,

d) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget,

e) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva annan verksamhet av förberedande eller biträdande art,

f) innehavet av stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att kombinera verksamheter som anges i a) till e) ovan, under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet på grund av denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

5. Om en person – som inte är en sådan oberoende representant på vilken punkt 6 tillämpas – är verksam för ett företag samt i en avtalsslutande stat har och där regelmässigt använder fullmakt att sluta avtal i företagets namn, anses företaget – utan hinder av bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel – ha fast driftställe i denna stat i fråga om varje verksamhet som personen driver för företaget. Detta gäller dock inte, om den verksamhet som personen bedriver är begränsad till sådan som anges i punkt 4 i denna artikel och som, om den bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet, inte skulle göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt bestämmelserna i nämnda punkt.

6. Företag anses inte ha fast driftställe i en avtalsslutande stat endast på den grund att företaget bedriver affärsverksamhet i denna stat genom förmedling av mäklare, kommissionär eller annan oberoende representant, under förutsättning att sådan person därvid bedriver sin sedvanliga affärsverksamhet.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt) medför inte i sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

Artikel 6

Inkomst av fast egendom

1. Inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (däri inbegripet inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra avtalsslutande stat.

2. Uttrycket ”fast egendom” har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, byggnader, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomst, källa eller annan naturtillgång. Skepp, båtar och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel tillämpas på inkomst som förvärfvas genom omedelbart brukande, genom uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 i denna artikel tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag och på inkomst av fast egendom som används vid självständig yrkesutövning.

Artikel 7

Inkomst av rörelse

1. Inkomst av rörelse, som företag i en avtalsslutande stat förvärvar, beskattas endast i denna stat, såvida inte företaget bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe. Om företaget bedriver rörelse på nyss angivet sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del därav som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om företag i en avtalsslutande stat bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe hänförs, om inte bestämmelserna i punkt 3 i denna artikel föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt avslutat affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmande av fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftställets verksamhet, härunder inbegripna utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller annorstädes. Avdrag medges emellertid inte för belopp, om något, som det fasta driftstället betalat till företagets huvudkontor eller något av dess andra kontor (om inte beloppen utgör ersättning för faktiska utgifter) i form av royalty, avgifter eller andra liknande betalningar för nyttjandet av patent eller andra rättigheter, eller i form av ersättning för särskilda tjänster eller för företagsledning, eller, utom i fråga om bankföretag, i form av inkomst av fordran på kapital utlånat till det fasta driftstället. På samma sätt ska vid bestämmandet av fast driftställes inkomst inte beaktas belopp som det fasta driftstället debiterat företagets huvudkontor eller något av dess andra kontor (om inte beloppen utgör ersättning för faktiska utgifter) i form av royalty, avgifter eller andra liknande betalningar för nyttjandet av patent eller andra rättigheter, eller i form av ersättning för särskilda tjänster eller företagsledning eller, utom i fråga om bankföretag, i form av inkomst av fordran på kapital utlånat till företagets huvudkontor eller något av dessa andra kontor.

4. Inkomst av rörelse som företag i en avtalsslutande stat förvärvar från export av varor till den andra avtalsslutande staten ska inte beskattas i denna andra avtalsslutande stat. Om avtalet om export även innefattar annan verksamhet som bedrivs från fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, får inkomst från sådan verksamhet beskattas i denna andra avtalsslutande stat.

5. Inkomst hänförs inte till fast driftställe endast av den anledningen att varor inköps genom det fasta driftställets försorg för företaget.

6. Vid tillämpningen av föregående punkter bestäms inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället genom samma förfarande år från år, såvida inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Uttrycket ”inkomst av rörelse” inbegriper inkomst från tillverknings-, handels-, bank- och försäkringsverksamhet, utförande av landtransporter, tillhandahållandet av tjänster och uthyrning av personlig lös egendom. Uttrycket inbegriper inte en fysisk persons självständiga yrkesutövning såsom anställd eller oberoende.

8. Bestämmelserna i denna artikel påverkar inte tillämpningen av en avtalsslutande stats lagstiftningen om beskattning av inkomst från försäkringsverksamhet som uppbärs av person som inte har hemvist där. Om den lagstiftning som vid tidpunkten för undertecknandet av detta avtal i endera avtalsslutande stat ändras (annat än i mindre omfattning så att ändringen inte påverkar lagstiftningens allmänna karaktär) ska de avtalsslutande staterna överlägga med varandra för att komma överens om lämplig ändring av denna punkt.

9. Ingår i inkomst av rörelse inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar av detta avtal, berörs bestämmelserna i dessa artiklar inte av reglerna i denna artikel.

Artikel 8

Sjöfart och luftfart

1. Inkomst som förvärfvas av företag i en avtalsslutande stat genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

2. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel tillämpas även på inkomst som förvärfvas genom deltagande i en pool, ett gemensamt företag eller en internationell driftsorganisation.

Artikel 9

Företag med intressegemenskap

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital, iakttas följande.

Om mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor, som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, inräknas i detta företags inkomst och beskattas i överensstämmelse därmed.

2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat inräknar – och i överensstämmelse därmed beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i denna andra stat, samt den sålunda inräknade inkomsten är sådan som skulle ha tillkommit företag i den förstnämnda staten om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts inkomsten där. Vid sådan justering iakttas övriga bestämmelser i detta avtal och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna överlägger vid behov med varandra.

Artikel 10

Utdelning

1. Utdelning från bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra avtalsslutande stat.

2. Utdelningen får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den som har rätt till utdelningen har hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga:

a) 5 procent av utdelningens bruttobelopp om den som har rätt till utdelningen är ett bolag (med undantag för handelsbolag) som innehar minst 10 procent av det utdelande bolagets röstetal,

b) 10 procent av utdelningens bruttobelopp i övriga fall.

Denna punkt berör inte bolagets beskattning för den vinst av vilken utdelningen betalas.

3. Med uttrycket ”utdelning” förstås i denna artikel inkomst av aktier eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt inkomst av andra rättigheter i bolag som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel tillämpas inte, om den som har rätt till utdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, där bolaget som betalar utdelningen har hemvist, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i detta avtal.

5. Om bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta utdelning som bolaget

betalar, utom i den mån utdelningen betalas till person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken utdelningen betalas äger verkligt samband med fast driftställe eller stadigvarande anordning i denna andra stat, och ej heller på bolagets icke utdelade vinst ta ut en skatt som utgår på bolagets icke utdelade vinst, även om utdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

Artikel 11

Inkomst av fordran

1. Inkomst av fordran, som härrör från en avtalsslutande stat och som en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten har rätt till, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket ”inkomst av fordran” förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, antingen den säkerställts genom inteckning i fast egendom eller inte och antingen den medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket avser särskilt inkomst av värdepapper som utfärdats av staten och inkomst av obligationer eller debentures, däri inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debentures. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som inkomst av fordran vid tillämpningen av denna artikel.

3. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel tillämpas inte om den som har rätt till inkomsten av fordran har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från vilken inkomsten av fordran härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den fordran för vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i detta avtal.

4. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till inkomsten av fordran eller mellan dem båda och annan person inkomsten, med

hänsyn till den fordran för vilken den betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till inkomsten om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Sådan royalty får emellertid beskattas även i den avtalsslutande stat från vilken den härrör, enligt lagstiftningen i denna stat, men om den som har rätt till royaltyn har hemvist i den andra avtalsslutande staten får skatten inte överstiga:

- a) 5 procent av royaltyns bruttobelopp om royaltyn avser betalning för nyttjandet av, eller för rätten att nyttja, industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning,
- b) 7 procent av royaltyns bruttobelopp i övriga fall.

3. Med uttrycket ”royalty” förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot såsom ersättning för nyttjandet av eller för rätten att nyttja upphovsrätt till litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk, häri inbegripet biograffilm och filmer eller band för radio- eller televisionsutsändning, patent, varumärke, mönster eller modell, ritning, hemligt recept eller hemlig tillverkningsmetod, eller för nyttjandet av eller för rätten att nyttja industriell, kommersiell eller vetenskaplig utrustning eller för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel tillämpas inte om den som har rätt till royaltyn har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken

royaltyn betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i detta avtal.

5. Royalty anses härröra från en avtalsslutande stat om utbetalaren är en person med hemvist i denna stat. Om emellertid den person som betalar royaltyn, antingen han har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, i en avtalsslutande stat har fast driftställe eller stadigvarande anordning i samband varmed skyldigheten att betala royaltyn uppkommit, och royaltyn belastar det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen, anses royaltyn härröra från den stat där det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen finns.

6. Då på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn eller mellan dem båda och annan person royaltibeloppet, med hänsyn till det nyttjande, den rättighet eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn om sådana förbindelser inte förelegat, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på sistnämnda belopp. I sådant fall beskattas överskjutande belopp enligt lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av övriga bestämmelser i detta avtal.

Artikel 13

Kapitalvinst

1. Vinst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 i detta avtal och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst på grund av överlåtelse av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe, vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra

stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget) eller av sådan stadigvarande anordning.

3. Vinst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

4. Vinst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av andelar vars värde till mer än 50 procent direkt eller indirekt kan hänföras till fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

5. Vinst på grund av överlåtelse av andelar av annat slag än sådana som avses i punkt 4 i denna artikel, som representerar minst 25 procent av kapitalet i ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat och som inte är noterat på en börs i någon av de avtalsslutande staterna, får beskattas i denna avtalsslutande stat.

6. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i punkterna 1, 2, 3, 4 och 5 i denna artikel beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

7. Vinst, på grund av avyttring av sådan tillgång som avses i punkt 6, som förvärvas av en fysisk person som har haft hemvist i en avtalsslutande stat och fått hemvist i den andra avtalsslutande staten får – utan hinder av bestämmelserna i punkt 6 – beskattas i den förstnämnda staten om överlåtelsen av tillgången inträffar vid något tillfälle under de tio år som följer närmast efter den tidpunkt då personen upphört att ha hemvist i den förstnämnda staten.

Artikel 14

Självständig yrkesutövning

1. Inkomst, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom att utöva fritt yrke eller annan självständig verksamhet, beskattas endast i denna stat. Sådan inkomst får emellertid beskattas i den andra avtalsslutande staten om:

a) han i denna andra avtalsslutande stat har en stadigvarande anordning, som regelmässigt står till hans förfogande för att utöva verksamheten. I sådant fall får dock endast den del av inkomsten som är hänförlig till denna stadigvarande anordning beskattas i denna andra avtalsslutande stat, eller

b) han vistas i denna andra avtalsslutande stat under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt uppgår till eller överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod som börjar eller slutar under beskattningsåret i fråga. I sådant fall får dock endast den del av inkomsten som är hänförlig till den verksamhet som utövats i denna andra stat beskattas i denna andra stat

2. Uttrycket ”fritt yrke” inbegriper särskilt självständig vetenskaplig, litterär och konstnärlig verksamhet, uppfostrings- och undervisningsverksamhet samt sådan självständig verksamhet som läkare, advokat, ingenjör, arkitekt, tandläkare och revisor utövar.

Artikel 15

Enskild tjänst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 16, 18, 19, 20 och 21 i detta avtal föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär på grund av anställning, endast i denna stat, såvida inte arbete utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning som uppbärs för arbetet beskattas där.

2. Utan hinder av bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel beskattas ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär för arbete i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om:

a) mottagaren vistas i den andra staten under tidsperiod eller tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod som börjar eller slutar under beskattningsåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, samt

c) ersättningen inte belastar fast driftställe eller stadigvarande anordning som arbetsgivaren har i den andra staten.

3. Utan hinder av föregående bestämmelser i denna artikel får ersättning för arbete som utförs ombord på skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

Artikel 16

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som person med hemvist i en avtalsslutande stat uppbär i egenskap av medlem i styrelse eller annat liknande organ i bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 17

Artister och sportutövare

1. Utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 14 och 15 i detta avtal får inkomst, som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av artist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller i egenskap av sportutövare, beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst genom personlig verksamhet som artist eller sportutövare bedriver i denna egenskap inte tillfaller artisten eller sportutövaren själv utan annan person, får denna inkomst, utan hinder av bestämmelserna i artiklarna 7, 14 och 15 i

detta avtal, beskattas i den avtalsslutande stat där artisten eller sportutövaren bedriver verksamheten.

Artikel 18

Pensioner och livräntor

1. Pension och annan liknande ersättning, utbetalning enligt pensions- eller socialförsäkringslagstiftningen eller andra utbetalningar enligt ett allmänt socialförsäkringssystem och livränta, som härrör från en avtalsslutande stat och betalas till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i den förstnämnda avtalsslutande staten.

2. Med uttrycket ”livränta” förstås ett fastställt belopp, som utbetalas periodiskt på fastställda tider under en persons livstid eller under angiven eller fastställbar tidsperiod och som utgår på grund av förpliktelse att verkställa dessa utbetalningar som ersättning för däremot fullt svarande vederlag i pengar eller pengars värde.

Artikel 19

Offentlig tjänst

1. a) Lön och annan liknande ersättning, med undantag för pension, som betalas av en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter till fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, underavdelnings eller myndighets tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan lön och annan liknande ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten om arbetet utförs i denna andra stat och personen i fråga har hemvist i denna stat och:

- 1) är medborgare i denna stat, eller
- 2) inte fick hemvist i denna stat uteslutande för att utföra arbetet.

2. Bestämmelserna i artiklarna 15, 16 och 17 i detta avtal tillämpas på lön och annan liknande ersättning som betalas på grund av arbete som utförts i samband med

rörelse som bedrivs av en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar eller lokala myndigheter.

Artikel 20

Studering

Studering eller affärspraktikant som har eller omedelbart före vistelsen i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin undervisning eller praktik, beskattas inte i denna stat för belopp som han erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller praktik, om beloppen härrör från källa utanför denna stat.

Artikel 21

Lärare

Utän hinder av bestämmelserna i artikel 15 ska en lärare som vistas i en avtalsslutande stat i syfte att bedriva undervisning vid ett universitet eller annan liknande erkänd undervisningsanstalt i denna stat och som omedelbart före denna vistelse hade hemvist i den andra avtalsslutande staten, undantas från beskattning i den förstnämnda staten för ersättning för sådan undervisning under en tidsperiod som inte överstiger två år från dagen för den första ankomsten i sådant syfte till den förstnämnda staten, under förutsättning att sådan ersättning uppbärs av honom från källor i den andra avtalsslutande staten.

Artikel 22

Annan inkomst

1. Inkomst som person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar och som inte behandlas i föregående artiklar av detta avtal beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i punkt 1 i denna artikel tillämpas inte på inkomst, med undantag av inkomst av fast egendom som avses i artikel 6 punkt 2 i detta avtal, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver rörelse i den andra avtalsslutande staten från där beläget fast driftställe eller utövar självständig yrkesverksamhet i denna andra stat från där belägen stadigvarande anordning, samt den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas äger verkligt samband med det fasta driftstället eller den stadigvarande anordningen. I sådant fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7 respektive artikel 14 i detta avtal.

Artikel 23

Förmögenhet

1. Förmögenhet bestående av sådan fast egendom som avses i artikel 6 i detta avtal, som innehas av en person med hemvist i en avtalsslutande stat och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra avtalsslutande stat.

2. Förmögenhet bestående av lös egendom, som utgör del av rörelsetillgångarna i fast driftställe vilket ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, eller av lös egendom hänförlig till stadigvarande anordning för att utöva självständig yrkesverksamhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra avtalsslutande stat.

3. Förmögenhet bestående av skepp och luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat och av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp och luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

4. Alla andra slag av förmögenhet, som person med hemvist i en avtalsslutande stat innehar, beskattas endast i denna stat.

5. Om, i enlighet med punkt 4 i denna artikel, rätten att beskatta förmögenhet som innehas av person med hemvist i en avtalsslutande stat, tillfaller endast denna stat, får denna förmögenhet beskattas i den andra avtalsslutande staten, om

förmögenheten inte är föremål för en allmän förmögenhetsskatt enligt lagstiftningen i den förstnämnda staten.

Artikel 24

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Beträffande Konungariket Saudiarabien ska dubbelbeskattning undvikas på följande sätt:

Om en person med hemvist i Konungariket Saudiarabien förvärvar inkomst eller innehar förmögenhet som i enlighet med detta avtal får beskattas i Sverige, ska Konungariket Saudiarabien:

a) från den personens skatt på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den skatt som har erlagts på inkomsten i Sverige;

b) från den personens skatt på förmögenheten avräkna ett belopp motsvarande den skatt som har erlagts på förmögenheten i Sverige.

Sådan avräkning ska emellertid inte i något fall överstiga den inkomstskatt eller förmögenhetsskatt i Konungariket Saudiarabien, beräknad före avräkning, som skulle ha belöpt på den inkomst respektive förmögenhet som får beskattas i Sverige.

c) Metoderna för undanröjande av dubbelbeskattning ska, såvitt avser saudiska medborgare, inte påverka bestämmelserna om Zakat.

2. Beträffande Sverige ska dubbelbeskattning undvikas på följande sätt:

a) Om en person med hemvist i Sverige förvärvar inkomst som enligt lagstiftningen i Konungariket Saudiarabien och i enlighet med bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Konungariket Saudiarabien, ska Sverige – med beaktande av bestämmelserna i svensk lagstiftning beträffande avräkning av utländsk skatt (även i den lydelse de framledes kan få genom att ändras utan att den allmänna princip som anges här ändras) – från den svenska skatten på inkomsten avräkna ett belopp motsvarande den saudiska skatt som erlagts på inkomsten.

b) Om en person med hemvist i Sverige erhåller inkomst som i enlighet med detta avtal beskattas endast i Konungariket Saudiarabien, får Sverige, vid fastställande av skattesatsen för svensk progressiv skatt beakta den inkomst som ska beskattas endast i Konungariket Saudiarabien.

c) Utan hinder av bestämmelserna i a) i denna punkt är utdelning från bolag med hemvist i Konungariket Saudiarabien till bolag med hemvist i Sverige undantagen från svensk skatt enligt bestämmelserna i svensk lag om skattebefrielse för utdelning som betalas till svenska bolag från bolag i utlandet.

d) Om en person med hemvist i Sverige innehar förmögenhet, som enligt bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Konungariket Saudiarabien, ska Sverige från skatten på denna persons förmögenhet avräkna ett belopp motsvarande den förmögenhetsskatt som erlagts i Konungariket Saudiarabien. Avräkningsbeloppet ska emellertid inte överstiga den del av den svenska förmögenhetsskatten, beräknad utan sådan avräkning, som belöper på den förmögenhet som får beskattas i Konungariket Saudiarabien.

Artikel 25

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att det påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordningar, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i den avtalsslutande stat där han har hemvist. Saken ska läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten söka lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot detta avtal. Överenskommelse som träffats genomförs utan hinder av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska genom ömsesidig överenskommelse söka avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga

om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av detta avtal.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan träda i förbindelse med varandra i syfte att träffa överenskommelse i de fall som angivits i föregående punkter.

Artikel 26

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta vid tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalsslutande staterna eller för deras politiska underavdelningar eller lokala myndigheter, om beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artiklarna 1 och 2 i detta avtal.

2. Upplysningar som en avtalsslutande stat tagit emot enligt punkt 1 i denna artikel ska behandlas som hemliga på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får yppas endast för personer eller myndigheter (däri inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, uppbär eller driver in de skatter som åsyftas i punkt 1 i denna artikel eller handlägger åtal eller överklagande i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Dessa personer eller myndigheter får använda upplysningar bara för sådana ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 i denna artikel medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att:

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

c) lämna upplysningar som skulle röja affärshemlighet, industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller i näringsverksamhet nyttjat förfaringssätt eller upplysningar, vilkas överlämnande skulle strida mot allmänna hänsyn (ordre public).

4. Då en avtalsslutande stat begär upplysningar enligt denna artikel ska den andra avtalsslutande staten använda de medel som denna stat förfogar över för att inhämta de begärda upplysningarna, även om denna andra stat inte har behov av upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Förpliktelsen i föregående mening begränsas av bestämmelserna i punkt 3 i denna artikel, men detta medför inte en rätt för en avtalsslutande stat att vägra lämna upplysningar uteslutande därför att denna stat inte har något eget intresse av sådana upplysningar.

5. Bestämmelserna i punkt 3 i denna artikel medför inte rätt för en avtalsslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, annan finansiell institution, ombud, representant eller förvaltare eller därför att upplysningarna gäller äganderätt i en person.

Artikel 27

Medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat

Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkrättens allmänna regler eller bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatisk beskickning och konsulat.

Artikel 28

Övriga bestämmelser

1. Bestämmelserna i detta avtal berör inte tillämpningen av intern lagstiftning som syftar till att motverka skatteflykt och skatteundandragande genom begränsning av kostnader och avdrag med anledning av transaktioner mellan företag i en

avtalsslutande stat och företag i den andra avtalsslutande staten, om det huvudsakliga syftet eller ett av de huvudsakliga syftena med tillskapandet av sådana företag eller transaktionerna mellan dem var att komma i åtnjutande av förmåner i enlighet med detta avtal som i annat fall inte skulle ha varit tillgängliga.

2. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal, om:

a) bolag med hemvist i en avtalsslutande stat huvudsakligen förvärvar sina inkomster från andra stater

1) från aktiviteter sådana som bank-, sjöfarts-, finans- eller försäkringsverksamhet, eller

2) genom att vara huvudkontor, coordination centre eller liknande enhet som tillhandahåller administrativa eller andra tjänster till en grupp av bolag som bedriver rörelse huvudsakligen i andra stater, och

b) sådan inkomst beskattas väsentligt lägre enligt lagstiftningen i denna stat än inkomster från liknande verksamhet som bedrivs inom denna stat eller genom att vara huvudkontor, coordination centre eller liknande enhet som tillhandahåller administrativa eller andra tjänster till en grupp av bolag som bedriver rörelse i denna stat,

ska de bestämmelser i detta avtal som medger undantag från eller nedsättning av skatt inte tillämpas på inkomst som sådant bolag förvärvar och inte heller på utdelning som betalas av sådant bolag.

Artikel 29

Ikraftträdande

1. De avtalsslutande staterna ska skriftligen på diplomatisk väg underrätta varandra när de åtgärder vidtagits som enligt respektive stats lagstiftning krävs för att detta avtal ska träda i kraft. Avtalet träder i kraft den sista dagen i den månad som följer närmast efter den månad då den sista av dessa underrättelser tagits emot.

2. Avtalets bestämmelser tillämpas:

a) i fråga om källskatter, på belopp som betalas eller tillgodoförs den 1 januari det år som följer närmast efter den dag då avtalet träder i kraft eller senare,

b) i fråga om andra skatter på inkomst, och skatter på förmögenhet, på skatt som påförs för beskattningsår som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter den dag då avtalet träder i kraft eller senare.

Artikel 30

Upphörande

1. Detta avtal förblir i kraft till dess att det sägs upp av en avtalsslutande stat. Vardera avtalsslutande staten kan på diplomatisk väg skriftligen säga upp avtalet genom underrättelse härom minst sex månader före utgången av något kalenderår.

2. I händelse av sådan uppsägning upphör avtalet att gälla:

a) i fråga om källskatter, på belopp som betalas eller tillgodoförs den 1 januari det år som följer närmast efter utgången av sexmånadersperioden eller senare,

b) i fråga om andra skatter på inkomst, och skatter på förmögenhet, på skatt som påförs för beskattningsår som börjar 1 januari det år som följer närmast efter utgången av sexmånadersperioden eller senare.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta avtal.

Som skedde i den 20..., i två exemplar på svenska, arabiska och engelska språken, vilka äger lika vitsord. I händelse av skiljaktigheter i tolkningen ska den engelska texten ha företräde.

För Konungariket
Sveriges regering

För Konungariket
Saudiarabiens regering

Protokoll

Vid tillfället för undertecknandet av avtalet mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Saudiarabiens regering för undvikande av dubbelbeskattning och förhindrande av skatteflykt beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet, har de avtalsslutande staterna kommit överens om att följande bestämmelse ska utgöra en integrerande del av avtalet:

1. Med hänvisning till artiklarna 1 och 4:

Inkomst som förvärvas av eller genom en person vars inkomst enligt lagstiftningen i endera avtalsslutande staten är föremål för delägarbeskattning, ska anses förvärvad av en person med hemvist i en av staterna till den del som inkomsten, enligt skattelagstiftningen i denna stat, behandlas som inkomst hos en person med hemvist i staten i fråga.

2. Med hänvisning till artikel 3:

Uttrycket ”person” inbegriper staten, dess administrativa underavdelningar eller lokala myndigheter.

3. Med hänvisning till artikel 8:

Bestämmelserna i artikel 8 punkt 1 i avtalet tillämpas på inkomst som förvärvas av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS) men endast i fråga om den del av inkomsten som motsvarar den andel av konsortiet som innehas av den svenske delägaren i SAS (SAS Sverige AB).

4. Med hänvisning till artikel 13:

Bestämmelserna i artikel 13 punkt 3 i avtalet tillämpas i fråga om vinst som förvärvas av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), men endast i fråga om den del av vinsten som motsvarar den andel i konsortiet som innehas av den svenske delägaren i SAS (SAS Sverige AB).

5. Med hänvisning till artikel 15:

Om en person med hemvist i Sverige uppbär ersättning för arbete utfört ombord på luftfartyg som används i internationell trafik av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), ska sådan ersättning beskattas endast i Sverige.

6. Med hänvisning till artikel 23:

Bestämmelserna artikel 23 punkt 3 i avtalet tillämpas i fråga om förmögenhet som ägs av luftfartskonsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), men endast i fråga om den del av förmögenheten som motsvarar den andel i konsortiet som innehas av den svenske delägaren i SAS (SAS Sverige AB).

7. Med hänvisning till artikel 26:

Information som utbytt i enlighet med artikel 26 i avtalet får användas endast för beskattningsändamål.

8. Allmänt:

Om Konungariket Saudiarabien instiftar en inkomstskatt för saudiska medborgare som har hemvist i Konungariket Saudiarabien, eller den för närvarande utgående skatten förändras på motsvarande sätt, ska de avtalsslutande staterna inleda förhandlingar för att i avtalet införa en artikel om förbud mot diskriminering.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta protokoll.

Som skedde i den 20..., i två exemplar på svenska, arabiska och engelska språken, vilka äger lika vitsord. I händelse av skiljaktigheter i tolkningen ska den engelska texten ha företräde.

För Konungariket
Sveriges regering

För Konungariket
Saudiarabiens regering

